

saadan Størelse, at de for de Bedkommende havde nogen Betydning som Pension, men snarere maatte blive at betragte som en reen Fattigunderstøttelse. Jeg troer altsaa ved at fastholde Tallet 160 at kunne hævde en saadan Pension for dem, at den ikke vil være saa overmaade meget under det, de hidtil have havt. Jeg tør sige, at der derved haade beredes Loven en Mulighed for at gennemføres, og at der dog alligevel er conserveret Udgang til en Pension, som vil være Noget værd. — I Forbindelse hermed er der ligeledes efter Overveelse med Udvalget optaget en Overgangsbestemmelse, hvorefter der skal kunne gives een kongelig Ansættelse for hver to Pladser, der blive ledige, indtil det i Loven fastsatte Antal er naaet. Ligeledes har jeg, ogsaa paa Foranledning af Udvalget, taget under Overveelse, om der ikke for dem, der ikke kunne faae kongelig Ansættelse, var Anledning til at etablere et Slags Selvforsørgelse, hvortil jeg har erklæret mig villig, naar man blot ikke satte Bidraget saa høit, at det for en væsentlig Deel borttog den Forbedring i Gage, som ved Loven er tilstaaet dem. Det er dette, jeg har søgt at give Udtryk ved Endringsforslaget under Nr. 9. — Hvad Forslaget under Nr. 10 angaaer, da kan jeg ikke Andet end være enig med Udvalget i, at denne Revision hvert 5te Aar er en haade for Embedsmændene og for Regjeringen høist uheldig Bestemmelse, som det, saavidt jeg kan skønne, heller ikke kan have nogen væsentlig Interesse for Lovgivningsmagten at fastholde, og derfor har jeg tiltraadt Forslaget. Jeg skal anbefale det ærede Thing at vedtage de saaledes stillede Endringsforslag, idet jeg tør haabe, at naar Loven i den Skikkelse kommer tilbage i Folkethinget, der da ikke skal være uoverstigelige Hindringer for at faae den ført igjennem.

N. P. Hansen: Som det vil sees af Betænkningen, have tvende ærede Medlemmer af Udvalget i Forening med mig ikke kunnet driste os til at gaae ind paa de foreslaaede Lønningsforhøielse, hvormod vi i Betænkningen have udtalt, at vi betragte de af Folkethinget vedtagne Lønningssatser for at være vel afpassede for de 3 første Lønningsclasser,

ialfald naar man vil sammenligne dem med Lønningssatserne for dem, der ere ansatte i den 4de Lønningsclassse, idet den laveste Gagering i disse tre Classer er 1,000 Rd. med en snarlig Adkomst til Lønningsstillæg og en gunstig Udsetelse til Fremfærd, hvormod Begyndergesagen i den 4de Classse kun er 400 Rd., og Veien til at kunne naae Tillæg er meget lang. For de fleste af Embedsmændene i denne Classse er det et meget illusorisk Haab, at de skulle kunne hane sig Vej gjennem Avancement til andre Stillinger end den, de for Dieblisset indtage, idet de for Størstedelen maae hengive sig til at leve og døe under den Tilstand, hvori de ere satte i denne Classse. Nu kan der maaskee indvendes, at Gagerne i 4de Classse ere afpassede efter andre Embedsmænds Stilling i lignende Forhold. Det skal jeg ikke benægte; men det kommer an paa, hvorvidt man ved en saadan Sammenstilling med disse andre Embedsstillinger har været heldig i at afpasse Lønnen saaledes, at der er det passende Forhold tilstede imellem Arbejde og Løn, som er en Betingelse, der har været Mindretallet magtpaaliggende er tilstede, og som det mener, at man maa skænke den største og omhyggeligste Undersøgelse for Eftertiden. Og naar Mindretallet saaledes efter sin bedste Overbeviisning i Særdeleshed har havt sin Opmærksomhed henvendt paa Hovedstaden og den her forhaandenværende Tilstand, saa har det Spørgsmaal stadigt paatrængt sig os, om man ikke for de i Soldvæsenet Ansatte kunde tænke sig en Fordeling af Arbejde og Løn paa en haade for Staten og for Standen heldigere Maade end den hidtilværende, og derfor have vi ikke kunnet tilbageholde i Betænkningen at give en Anthydning i saa Henseende. Skjøndt vi i fuldeste Maaal erkende, at Ledelsen af Forretningerne, Forretningsførelsen, stiller store og ansvarfulde Krav til dem, der ere ansatte i Soldvæsenet, og det i Særdeleshed her paa Pladsen, hvor Behandlingen af toldpligtige Varer skeer ved de underordnede Embeds- og Bestillingsmænd i temmelig betydeligt Omfang, saa troe vi dog, at den samme Noiagtighed i Expeditionen og Inspectionen, at den samme Samvittighedsfuldhed i Tjenestens Løb vil kunne pletes ved, at man